

Žiju v tom domě už tři a třicet let
A pamatuju jaký byl domovník Vaněk
To jak se snažil druhým rozumět
A kolik práce tu udělal za ně
Dříve náš dům jezdily okukovat davy
Dnes už se před ním nikdo nezastaví

Tak chátrá
Jak ta chátra v něm, co nezná bratra
Jak jiní než oni jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlíží na nás z patra

Snažím se aspoň opravit schody
Věřím že po nich můžeme k sobě blíž
Nesnáším dobře sousedský neshody
Pomalu vzdávám se touhy mít tu zdviž
Jak by to bylo ale krásné
Mít za kým jít když žárovka zhasne
Jak by to bylo zase boží
Kdyby dům ožil

Zatím chátrá
Jak ta chátra v něm, co nezná bratra
Jak jiní než oni jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlíží na nás z patra

Tak chátrá
Jak ta chátra v něm, co nezná bratra
Jak jiní než oni jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlíží na nás z patra

Nevím kdy ale prostě se to stalo
Že spolu doma taky mluvíme málo
Od kdy jsme si cizí tak brutálně hodně
Že není nic na čem se shodnem
Mlčíme tak že to začíná křičet
Zřejmě od doby kdy jsem odevzdal klíče
Domovník řekl nestarej se o nic
A všude je štěnic a všude je štěnic
Už nemám nic ve sklepe
Botník je prázdný
Dál věřím mu slepě
A kdekoho zazdím
Když říká mi něco
Nezajímá mě to
Co je to s námi
Mami, babi, teto

Já chátrám
Jak ta chátra sám neznám bratra
Jak jiní než já jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlížím na vás z patra

Já chátrám
Jak ta chátra sám neznám bratra
Jak jiní než já jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlížím na vás z patra

Já chátrám
Jak ta chátra sám neznám bratra
Jak jiní než já jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlížím na vás z patra

Já chátrám
Jak ta chátra sám neznám bratra
Jak jiní než já jsou vždy druzí
Jak soudruzi shlížím na vás z patra